

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 6Svk/24/2022
Identifikačné číslo spisu: 4017201100
Dátum vydania rozhodnutia: 20. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Michal Matulník
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4017201100.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a sudcov JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Martina Tisa v právnej veci žalobcu: P. R., bytom Š. E. XX, G., právne zastúpeného JUDr. Viktorom Mlynekom, advokátom so sídlom Štúrova 43, Nitra, proti žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, so sídlom Tomášikova 64A, Bratislava, IČO: 54 669 464, za účasti: Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o., so sídlom Horné lúky 4540/1, Nitra, IČO: 48 302 392, zastúpený advokátskou kanceláriou CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., Na Poříčí 1079/3a, 110 00 Praha 1, IČO: 256 02 381, za ktorú koná CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., organizačná zložka, Staromestská 3, Bratislava, IČO: 51 034 166 a pribratých účastníkov konania: 1. MH Invest s. r. o., so sídlom Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, zastúpený JUDr. Allanom Böhmom, advokátom so sídlom Jesenského 2, Bratislava, 2. Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom Rovniankova 14, Bratislava, IČO: 31 820 174, 3. T. B. M., bytom O. V. X, G., 4. O. Z., bytom B. X, G., 5. O. R., bytom O. V. XX, G., 6. P. R. C. R., s miestom podnikania Š. XX, G., T.: XXXXXXXX, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 24400/2017/SV/64654 zo dňa 21. septembra 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 14. decembra 2021, č. k. 11S/223/2017-565, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a.

Účastníkom konania, ďalšiemu účastníkovi konania a pribratým účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia

žalovaného č. 24400/2017/SV/64654 zo dňa 21. septembra 2017, ktorým žalovaný ako druhostupňový správny orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2017/022700-010 zo dňa 17. júla 2017, ktorým stavebníkovi - spoločnosti Jaguar Land Rover, s.r.o., zastúpenému spoločnosťou IDO HUTNÝ PROJEKT, a.s., vydal stavebné povolenie pre stavbu „Automotive Nitra project E1 Budovy“ v rozsahu stavebných objektov:

SO 501 Brána 1 Juho-Západná (GA 1),

SO 502 Brána 2 Juho-Východná (GA 2),

SO 503 Brána 3 Západná (GA 3),

SO 505 Pošta (POF)

SO 511 Výstupná kontrola expedície (LOB),

SO 513 Skladovanie odpadov (WAC),

SO 515 Zariadenie ochrany objektov (BPR),

na pozemkoch v k.ú. L. parc. č. XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX Q. XXXX/X a v k.ú. V. parc. č. XXX/XXX Q. XXX/XXX, ku ktorým má stavebník iné právo podľa § 139 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) na základe zmluvy o budúcich zmluvách a dodatku k budúcim zmluvám uzatvoreným medzi spoločnosťou MH Invest, s.r.o. a spoločnosťou Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o.

2. Krajský súd konštatoval, že s poukazom na žalobcom formulované dôvody žaloby a obsah predloženého administratívneho spisu, skúmal aktívnu legitimáciu žalobcu na podanie predmetnej žaloby. Pod aktívnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie subjektu, z ktorého mu vyplýva ním uplatňované právo, resp. nárok si takéto právo, či nárok uplatňovať na súde. Súd aktívnu legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu, pričom v správnom súdnictve ide o osobitný druh procesnej podmienky konania, ktorej nedostatok by mal za následok odmietnutie žaloby v zmysle § 98 ods. 1 písm. e/ SSP.

3. V odôvodnení ďalej uviedol, že na stavebné konanie sa aplikuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), ktorý všeobecným spôsobom upravuje konanie a rozhodovanie v oblasti verejnej správy a v § 14 obsahuje i definíciu účastníka správneho konania. Stavebný zákon, ktorý je v tomto prípade osobitným zákonom, v § 59 ods. 1 ustanovuje, kto môže byť účastníkom stavebného konania, ale nemá osobitnú právnu úpravu konania s účastníkom v správnom konaní (územnom alebo stavebnom konaní), a preto pre stavebné konanie platia primerane ustanovenia všeobecného predpisu o správnom konaní, t.j. správny poriadok, a to s poukazom na § 140 stavebného zákona.

4. Pojem účastníka konania definuje tak stavebný zákon, ako aj správny poriadok, ktorý je všeobecným predpisom o správnom konaní, a preto je potrebné postupovať podľa interpretačného pravidla, ktoré určí, ktorá právna norma sa má na konkrétny prípad použiť. V právnej teórii platí vo vzťahu všeobecných a osobitných právnych noriem derogačné pravidlo *lex specialis derogat legi generali* (špeciálny zákon ruší generálny zákon), pričom aplikáciou tohto pravidla v prejednávacom prípade možno dospieť k záveru, že na posúdenie účasti žalobcu v stavebnom konaní bolo potrebné postupovať podľa § 59 ods. 1 stavebného zákona, ktorý je v stavebnom konaní zákonom špeciálnym vo vzťahu k všeobecnému predpisu o správnom konaní - správnom poriadku. Bez ohľadu na všeobecne platné pravidlo pri aplikácii právnych noriem, v danom prípade je otázka aplikácie vyššie uvedených právnych predpisov výslovne zodpovedaná v § 140 stavebného zákona, podľa ktorého, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní. Z tohto zákonného ustanovenia je bez pochyb zrejmé, že na konanie vedené podľa stavebného zákona sa použijú pravidlá ustanovené správnym poriadkom len vtedy, ak sám stavebný zákon ako osobitný predpis neupravuje konkrétnu situáciu, resp. právnu otázku, inak.

Vzhľadom na to, že stavebný zákon výslovne pomenúva účastníkov stavebného konania, je preto v danej veci vylúčená aplikácia § 14 správneho poriadku, v ktorom je všeobecne vymedzený okruh účastníkov správneho konania. Vzhľadom na odlišné špecifiká sú jednotlivé druhy správnych procesov upravené osobitnými právnymi aktmi. Správny poriadok ako všeobecný predpis o správnom konaní má subsidiárne použitie, ak konkrétne konanie v štátnej správe je upravené samostatným

právnym aktom, osobitným zákonom. Uvedené znamená, že osobitný predpis ako hmotnoprávny predpis má v aplikačnom procese prednosť pred všeobecnou úpravou obsiahnutou v § 14 správneho poriadku, ktorý síce vymedzuje, kto je účastníkom konania, ale odpoveď, na koho sa táto definícia vzťahuje dávajú predpisy hmotného práva. Postavenie účastníka konania v tej - ktorej veci má iba ten subjekt, ktorému je takéto postavenie v príslušnom zákone výslovne priznané. Stavebný zákon v § 59 definuje účastníkov stavebného konania, resp. upravuje okruh účastníkov tzv. pozitívnu enumeráciou, t.j. uvedením konkrétnych subjektov, ktorým postavenie účastníka v konaní priznáva. V súvislosti s účastníctvom v stavebnom konaní krajský súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžk/23/2017 zo dňa 01. marca 2018, v zmysle ktorého „stavebný zákon výslovne pomenúva účastníkov každého konania podľa stavebného zákona osobitne a odlišne, ako sú účastníci konania definovaní vo všeobecnom predpise o správnom konaní, kasačný súd má za to, že ustanovenie § 140 stavebného zákona vylučuje aplikáciu ustanovení správneho poriadku vo vzťahu k účastníkom konania“.

5. V priebehu stavebného konania bolo nepochybné, že žalobca nie je stavebníkom predmetnej stavby, nie je osobou, ktorá má vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak jej vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté. Žalobca nepreukázal vlastnícke právo k pozemkom, na ktorých sa stavba má realizovať, ani k susedným pozemkom a ani iné práva k pozemkom, na ktorých sa stavba realizuje tak, ako sú tieto práva vymedzené v § 139 písm. a/, b/, c/ vyššie uvedeného zákona, teda nepreukázal užívanie pozemku alebo stavby na základe nájomnej zmluvy, dohody o budúcej kúpnej zmluve alebo dohody o budúcej zmluve o vecnom bremene, z ktorých vyplýva právo uskutočniť stavbu alebo jej zmenu, taktiež nepreukázal ani právo vyplývajúce z vecného bremena spojeného s pozemkom alebo stavbou, resp. z iných právnych predpisov. V predmetnom stavebnom konaní žalobca nebol ani stavebným dozorcom alebo kvalifikovanou osobou, ani projektantom povoľovanej stavby. Žalobcovi teda nemožno priznať postavenie účastníka stavebného konania podľa § 59 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/ stavebného zákona. V súvislosti s § 59 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona bolo podľa názoru krajského súdu potrebné uviesť, že žalobca bol vlastníkom pozemku parc. č. XXXX v katastrálnom území L. a jeho vlastnícke právo k uvedenému pozemku bolo vyvlastnené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU NR-OVBP2-2015/032532-7 zo dňa 01. decembra 2015, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 06914/2016/B624-SV/01672/Ka zo dňa 13. januára 2016, a ktoré nadobudlo právoplatnosť v januári 2016, pričom tento stav pretrvával počas celého stavebného konania začatého dňa 19. mája 2017, výsledkom ktorého bolo vydanie stavebného povolenia dňa 17. júla 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17. októbra 2017. Až rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžk/15/2016 zo dňa 08. novembra 2017 bolo zrušené rozhodnutie Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 06914/2016/B624-SV/01672/Ka zo dňa 13. januára 2016 a vec bola vrátená žalovanému na ďalšie konanie. Uvedená skutočnosť však nemá žiadny vplyv na stavebné konanie v predmetnej veci, ktoré prebiehalo v roku 2017 a ani na súdne konanie v predmetnej veci, nakoľko pre súd je v zmysle § 135 ods. 1 SSP rozhodujúci stav v čase právoplatnosti žalobou napadnutého rozhodnutia, ktorý bol taký, že žalobca nebol vlastníkom parc. č. XXXX v katastrálnom území L..

6. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že správne orgány konali so žalobcom ako s účastníkom stavebného konania v zmysle § 59 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona, čo znamená, že žalobca bol účastníkom stavebného konania ako osoba, ktorej toto oprávnenie vyplývalo z osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z. z.“), konkrétne z jeho ustanovení § 24 až 27, teda ako dotknutá verejnosť, nakoľko v konaní podľa tretej časti vyššie uvedeného zákona (posudzovanie navrhovaných činností) uplatnil postup podľa § 24 ods. 3, resp. ods. 4 tohto zákona, teda podal odôvodnené písomné stanovisko k zámeru navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, ktorý zámer posúdilo Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky a vydalo záverečné stanovisko (rozhodnutie) č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04. novembra 2016 (právoplatné dňa 18. januára 2017).

7. S poukazom na uvedené krajský súd vyslovil, že žalobu žalobcu je potrebné posudzovať v zmysle § 178 ods. 3 SSP, teda ako žalobu podanú zainteresovanou verejnosťou, pretože nestačí tvrdiť, že žalobca sa prihlásil do stavebného konania, ale dôvod jeho účasti musí byť presne definovaný v zmysle § 59 ods. 1 písm. a/ až e/ stavebného zákona, čo je dôležité i z hľadiska posúdenia žalobnej legitímácie na podanie správnej žaloby. Aktívne legitimovaná na podanie žaloby je okrem iných i fyzická osoba za predpokladu, že bola rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch, pričom tvrdenie o takomto ukrátení musí byť súčasťou správnej žaloby v rámci jej žalobných bodov. Žaloba podaná žalobcom v predmetnej veci, teda proti rozhodnutiu v stavebnom konaní, takéto tvrdenie obsahuje, ale žalobca v nej žiadnym spôsobom nevymedzil práva, na ktorých mal byť týmto rozhodnutím ukrátený, resp. ktoré jeho práva mali byť porušené alebo priamo dotknuté. Dodal, že skutočnosť, že žalobca podáva žalobu ako zainteresovaná verejnosť, možno vyvodiť i z jeho námietky spočívajúcej v tom, že investícia, súčasťou ktorej sú i stavby uvedené v stavebnom povolení zo dňa 17. júla 2017, mala byť posudzovaná z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z.

8. Žalobca teda vzniesol žalobnú argumentáciu spočívajúcu v tom, že stavby, ktoré boli predmetom stavebného konania sa realizujú v rámci navrhovanej činnosti, ktorá podľa tvrdení správnych orgánov nepodlieha povinnému posudzovaniu vplyvov na životné prostredie podľa vyššie uvedeného zákona. Táto jeho argumentácia by mohla poukazovať, resp. poukazuje na negatívne dôsledky neposudzovania navrhovanej činnosti na životné prostredie. Preverenie oprávnenosti tejto argumentácie je však úlohou správnych orgánov. V súvislosti s touto námietkou správny súd uviedol, že stavebnému konaniu v predmetnej veci predchádzalo vydanie záverečného stanoviska Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky zo dňa 04. novembra 2016, ktoré posúdilo navrhovanú činnosť „Automotive Nitra Project - Fáza 2“. Minister životného prostredia Slovenskej republiky zamietol rozklad proti uvedenému záverečnému stanovisku a toto rozhodnutie potvrdil.

9. Krajský súd námietku žalobcu spočívajúcu v tom, že pre vydanie stavebného povolenia v predmetnej veci bez predchádzajúceho vydania územného rozhodnutia neboli naplnené podmienky, považoval za nedôvodnú. Ako vyplýva z § 32 ods. 2 stavebného zákona na postup podľa tohto ustanovenia sa vyžaduje splnenie dvoch podmienok. Prvou podmienkou, kedy sa nevyžaduje územné rozhodnutie je, že sa jedná o umiestnenie strategického parku, resp. o prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii v zmysle § 1 ods. 3, 8, 11 a 12 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 175/1999 Z. z.“). V predmetnej veci je nepochybné, že stavebné konanie sa týkalo stavby „Automotive Nitra Project - E1 Budovy“ v rozsahu stavebných objektov SO 501 Brána 1 Juho-Západná (GA1), SO 502 Brána 2 Juho-Východná (GA2), SO 503 Brána 3 Západná (GA3), SO 505 Pošta (POF), SO 511 Výstupná kontrola expedície (LOB), SO 513 Skladovanie odpadov (WAC) a SO 515 Zariadenie ochrany objektov (BPR), teda výstavby, ktorá sa realizuje za účelom výstavby nového automobilového výrobného podniku (v rámci strategického parku v Nitre). Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky vydalo dňa 22. júla 2015 osvedčenie pre stavbu „vybudovanie strategického parku“, ktorej cieľom je zabezpečiť prípravu územia v súlade s § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z. z. s tým, že výstavbu bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o., ktorá o vydanie osvedčenia požiadala. Následne po vydaní osvedčenia bolo vydané osvedčenie Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky o významnej investícii č. 13489/2016-1000-02436 dňa 14. januára 2016. Z tohto osvedčenia krajský súd zistil, že bolo vydané pre stavbu „výstavba nového automobilového výrobného podniku v Nitre“ v rámci strategického parku v Nitre s tým, že stavbu bude zabezpečovať Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. a táto stavba je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme podľa § 1 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z. z. Týmto bola teda jednoznačne splnená prvá podmienka stanovená v § 32 ods. 2 stavebného zákona, kedy sa nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku. Druhou podmienkou, kedy sa nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. V predmetnej veci umiestnenie strategického parku, resp. príprava územia na realizáciu strategického parku nie je v rozpore s platnou územnoplánovacou

dokumentáciou obce L., čo potvrdila samotná obec L. a aj mesto Nitra vo svojich stanoviskách k oznámeniu o začatí stavebného konania. Do zákona č. 175/1999 Z. z. bol termín „strategický park“ zavedený s účinnosťou od 07. júla 2015 zákonom č. 154/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 175/1999 Z.z. a ktorým sa mení a dopĺňa stavebný zákon. Podmienkou pre postup podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona nie je „vymedzenie hranice strategického parku“, resp. „definovanie územia strategického parku“, ale podmienkou je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia vyplýva z územného plánu obce a nie je v rozpore s umiestnením strategického parku, resp. s prípravou územia na realizáciu strategického parku a táto podmienka bola splnená.

10. K námietke žalobcu, týkajúcej sa nerešpektovania § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona (ďalej len „vyhláška č. 453/2000 Z. z.“), ako aj nepredloženia zastavovacieho plánu, správny súd uviedol, že stavebník sa v predmetnej veci domáhal vydania stavebného povolenia na stavby, ktoré nadväzujú už na predchádzajúce stavebné povolenia celého strategického parku, z čoho možno vyvodit' záver, že sa nejedná o povolenie prvej stavby v rámci súboru stavieb, a teda projektová dokumentácia v predmetnej veci nemusí obsahovať celkovú situáciu celého súboru stavieb. Z uvedených dôvodov potom správny súd posúdil žalobcom vznesenú námietku ako nedôvodnú.

11. K ďalšej námietke žalobcu, že samotný strategický park nebol posúdený, krajský súd uviedol, že v tomto konaní je predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa - stavebné povolenie pre stavbu „Automotive Nitra Project, E1 Budovy“. V súvislosti s touto námietkou krajský súd uviedol, že uvedenému stavebnému povoleniu predchádzalo vydanie záverečného stanoviska Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky (rozhodnutia) zo dňa 04. novembra 2016, v ktorom ministerstvo ako príslušný orgán na základe výsledkov procesu posudzovania vykonaného podľa jednotlivých ustanovení zákona č. 24/2006 Z.z., vydalo záverečné stanovisko a uviedlo, že účelom navrhovanej činnosti je vybudovanie výrobného závodu zameraného na výrobu a montáž automobilov Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. v lokalite strategického parku Nitra s tým, že súčasťou navrhovanej činnosti sú aj súvisiace činnosti externej infraštruktúry, ktorú bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18. januára 2017 a je záväzná pre správne orgány, ako i pre správny súd konajúci o správnej žalobe žalobcu v tomto konaní. Opodstatnenosťou námietky žalobcu, či strategický park mal byť posudzovaný podľa zákona č. 24/2006 Z. z. ako celok sa vysporiada krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/3/2016.

12. Krajský súd v súvislosti s touto námietkou žalobcu dal do pozornosti, že citovaný zákon nepozná pojem strategický park, preto nie je možné viesť ani zisťovacie konanie v rámci tohto zákona, ktoré by sa týkalo strategického parku. Predmetný zákon upravuje zisťovacie konanie o posudzovaní strategických dokumentov a ich vplyvov (strategickým dokumentom sa rozumie návrh plánu alebo programu), resp. konanie o posudzovaní činností, ale nie konanie o posudzovaní strategických parkov. Žalobca v žalobe poukazoval na § 18 ods. 2 písm. b/ zákona č. 24/2006 Z. z., pričom tvrdil, že v zmysle platnej legislatívy je v prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov daná zo zákona povinnosť viesť zisťovacie konanie. Z § 18 ods. 2 písm. b/ tohto zákona vyplýva, že predmetom zisťovacieho konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti (ďalej len "zisťovacie konanie") musí byť každá navrhovaná činnosť uvedená v prílohe č. 8 v časti B. V prílohe č. 8 (Zoznam navrhovaných činností podliehajúcich posudzovaniu ich vplyvu na životné prostredie) je uvedený, okrem iných, i bod 9 a položka 15 nasledovne:

9. Infraštruktúra, Pol. Činnosť, objekty a Prahové hodnoty číslo zariadenia Časť A Časť B (povinné) (zisťovacie hodnotenie) konanie)

15. Projekty budovania priemyselných zón bez limitu vrátane priemyselných parkov.

V zmysle tohto postupu i príslušný správny orgán, keď navrhovanú činnosť „Automotive Nitra Project - Fáza 2“ posudzoval v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z. a dňa 04. novembra 2016 vydal záverečné stanovisko (rozhodnutie), ktorým posúdilo navrhovanú činnosť z hľadiska jej vplyvu na životné prostredie. S poukazom na uvedené krajský súd predmetné námietky žalobcu posúdil ako nedôvodné.

13. Taktiež zdôraznil, že pre konanie vo veci vedenej pod sp. zn. 11S/223/2017 je podstatná tá skutočnosť, že v čase vydania žalobou napadnutého rozhodnutia zo dňa 21. septembra 2017, existovalo právoplatné rozhodnutie zo dňa 04. novembra 2016 vydané podľa zákona č. 24/2006 Z. z. (právoplatnosť nadobudlo dňa 18. januára 2017), ktoré bolo potvrdené odvolacím orgánom rozhodnutím zo dňa 13. januára 2017. Správny orgán prvého stupňa v stavebnom konaní ako i žalovaný v odvolacom stavebnom konaní z týchto právoplatných rozhodnutí vychádzali a boli pre ne záväzné, a to s poukazom na § 40 správneho poriadku. Tento stav, teda stav v čase právoplatnosti touto žalobou napadnutých rozhodnutí (kedy existovali a stále existujú právoplatné rozhodnutia vydané v zisťovacom konaní) je rozhodujúci i pre krajský súd, a to s poukazom na § 135 ods. 1 SSP a z tohto stavu krajský súd v predmetnej veci i vychádzal. Nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť rozhodnutí vydaných v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z., ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní, ktoré vychádzajú z rozhodnutí vydaných v súlade s uvedeným zákonom v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, a to i s poukazom na § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je možné preskúmať správnym súdom.

14. Pokiaľ ide o námietky žalobcu týkajúce sa úseku cesty I/64 s napojením na rýchlostnú komunikáciu R1A, tieto považoval krajský súd za nedôvodné. Z rozhodnutia žalovaného, ako i administratívneho spisu správnych orgánov vyplýva, že uvedenými námietkami sa správny orgán prvého stupňa, ako i žalovaný zaoberali. Námietky žalobcu v tejto časti krajský súd považoval za všeobecné, z ktorých nie je možné zistiť, akým spôsobom by riešenie dopravnej situácie malo mať negatívny vplyv na životné prostredie. Navyiac, riešenie napojenia úseku cesty I/64 na rýchlostnú komunikáciu R1A nebolo predmetom stavebného konania, ani žalobou napadnutého rozhodnutia.

15. Krajský súd považoval za potrebné poukázať na skutočnosť, že účelom posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa § 2 zákona č. 24/2006 Z. z. je najmä zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a prispieť k integrácii environmentálnych aspektov do prípravy a schvaľovania strategických dokumentov, so zreteľom na podporu trvalo udržateľného rozvoja, komplexne zistiť, popísať a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy na životné prostredie, objasniť a porovnať výhody a nevýhody návrhu strategického dokumentu a navrhovanej činnosti, určiť opatrenia, ktoré zabránia alebo zmenšia znečisťovanie alebo poškodzovanie životného prostredia, získať objektívny odborný podklad pre schválenie strategického dokumentu a vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.

16. K námietkam týkajúcim sa nedodržania lehoty pre rozhodnutie podľa § 49 ods. 2 správneho poriadku správny súd uviedol, že žiadosť o stavebné povolenie bola podaná dňa 19. mája 2017 a stavebné povolenie bolo vydané dňa 17. júla 2017, teda v zákonnej lehote 60 dní. Čo sa týkalo oznámenia o začatí konania podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona, z obsahu spisu síce nevyplýva, že by bola žiadosť o stavebné povolenie dopĺňaná, avšak v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zákonom určená lehota do 7 dní plynie odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná. Táto lehota je procesnou lehotou, ktorá má poriadkový charakter a jej prípadné nedodržanie nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia. Dodal, že z uvedeného vyplýva, že ani prípadné nedodržanie lehoty na vydanie oznámenia o začatí stavebného konania, resp. lehoty na vydanie rozhodnutia zo strany správnych orgánov, nemalo žiaden vplyv na právnu pozíciu žalobcu ako účastníka konania, ani na zákonnosť žalobou napadnutých rozhodnutí, preto správny súd aj tieto námietky vyhodnotil ako irelevantné. Napokon k rozšíreniu námietky o skutočnosť, že žiadosť, ani oznámenie o začatí konania neobsahovali výslovne uvedenie, ako bola posúdená stavba v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, správny súd uviedol, že súčasťou administratívneho spisu je Záverečné stanovisko Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04. novembra 2016, ako aj rozhodnutie Ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 2930/2017-9.2 (1/2017- rozkl.) zo dňa 13. januára 2017, na ktoré sa správne orgány odvolávali. Okruh účastníkov konania určili v ich súlade, a preto aj táto námietka žalobcu je nedôvodná.

17. Námietky žalobcu uvedené v podanej žalobe krajský súd posúdil ako nedôvodné a námietskami, ktoré žalobca vzniesol v priebehu súdneho konania (na pojednávaní 14. decembra 2021) a jednoznačne po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie správnej žaloby zainteresovanej verejnosti, sa krajský súd nezaoberal a neposudzoval ich. Zainteresovaná verejnosť musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo vydania opatrenia orgánu verejnej správy, pričom táto lehota je prekluzívna a jej zmeškanie nemožno odpustiť. Rozšírenie žaloby alebo uvedenie ďalších žalobných bodov je možné len v prekluzívnej lehote určenej pre jej podanie. V tejto lehote žalobca podal len tie námietky, ktoré sú uvedené v žalobe, a s ktorými sa krajský súd vysporiadal v odôvodnení rozsudku. Ďalšie námietky boli uplatnené po uplynutí lehoty podľa § 62 ods. 1 v spojení s § 181 ods. 3 SSP, preto na ne krajský súd nemohol prihliadať.

18. Doplnil, že tiež nebolo možné posudzovať v predmetnej veci otázku zaujatosti prednostu prvostupňového správneho orgánu, nakoľko túto námietku žalobca v priebehu správneho konania nevzniesol a jej vznesenie podaním zo dňa 14. októbra 2021 a zo dňa 25. novembra 2021, považoval súd za irelevantné. Mal za to, že ide o námietku vznesenú oneskorene (koncentračná zásada) a nestotožnil sa s vyjadrením žalobcu, že ide o rozšírenie žalobného dôvodu v súlade s § 134 ods. 2 písm. b/ SSP. V zmysle koncentračnej zásady je uvádzanie skutkových okolností a právneho posúdenia veci a označovanie dôkazných návrhov v zásade obmedzené, až na výnimky stanovené zákonom v citovanom ustanovení SSP, len do uplynutia lehoty na podanie žaloby. Navyiac, skutočnosť, že bývalý prednosta Okresného úradu Nitra Ing. C. K. sa stal v júni 2021 prokuristom spoločnosti MH Invest, s.r.o. nemožno vyhodnotiť tak, že rozhodnutia Okresného úradu Nitra, ktoré boli vydané v čase výkonu jeho funkcie prednostu, sú rozhodnutiami, ktoré vydal orgán, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený. Oprávnenosť orgánu vo veci konať je daná jeho vecnou príslušnosťou upravenou v príslušných zákonných ustanoveniach, a pokiaľ má účastník konania dôvodné podozrenie, že osoba, ktorá vydala rozhodnutie, bola neoprávnenou osobou, resp. zaujatou osobou, môže uplatniť i v správnom konaní námietku zaujatosti. Z listín predložených žalobcom vyplýva, že podal námietku zaujatosti voči vedúcemu odboru výstavby a bytovej politiky Okresného úradu Nitra T.. N. K., o ktorej bolo rozhodnuté rozhodnutím zo dňa 14. februára 2018 tak, že uvedený pracovník Okresného úradu Nitra nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci vyvlastňovacieho konania podľa zákona č. 282/2015 Z. z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktoré sa týka pozemkov vo vlastníctve podávateľa námiety zaujatosti (žalobcu). Rozhodnutie o námietke zaujatosti vydal prednosta Okresného úradu Nitra T.. C., M. dňa 14. februára 2018, teda v čase, kedy zastával funkciu prednostu Okresného úradu Nitra. Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP), alebo v čase vydania opatrenia. Tvrdenie žalobcu, že rozhodoval v súdnej veci orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený, len na základe toho, že prednosta Okresného úradu Nitra sa stal v júni 2021 prokuristom v spoločnosti MH Invest, s.r.o., nie je spôsobilé spochybniť zákonnosť preskúmaných rozhodnutí v tomto súdnom konaní. Rovnako tak túto zákonnosť nespochybňuje ani zápis zo stretnutia, uskutočneného v januári 2020, z ktorého taktiež nevyplýva zaujatosť bývalého prednostu správneho orgánu prvého stupňa. V tejto súvislosti správny súd poukázal aj na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v roku 2017, kedy skutočnosti namietané žalobcom nenastali a ani nie je preukázané, že by mali spolu súvislosť. Navyiac, v rozhodnutí sp. zn. 8Sžk/42/2020 Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vyslovil ten názor, že § 134 ods. 2 písm. b/ SSP rieši prípad, kedy by správny orgán vydal rozhodnutie alebo opatrenie, na vydanie ktorého by nebol v konkrétnej veci podľa zákona oprávnený, to znamená, že by nemal právomoc o veci konať a rozhodnúť. V uvedenej právnej veci sa však o takýto prípad nejedná. Otázka zaujatosti pracovníkov správneho orgánu je vecou procesného postupu vo veci a prípadnou vadou v konaní a nesúvisí s právomocou správneho orgánu. Preto takýto nesprávny postup v konaní, mal byť namietnutý v zákonom ustanovenej lehote na podanie žaloby.

19. Zdôraznil, že na základe podanej žaloby v predmetnej veci a žalobných bodov v nej uvedených nie je možné preskúmať iné rozhodnutia vydané v procese prípravy a realizácie výstavby priemyselného parku (pokiaľ je na ich preskúmanie zákonom upravený postup), resp. poukazovať na

prípadné pochybenia alebo nedostatky v iných správnych konaniach, ktoré predchádzali stavebnému konaniu, alebo ktoré budú na stavebné konanie nadväzovať.

20. O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, a to s poukazom na § 168 SSP, nakoľko zo súdneho spisu nevyplýva, že by žalovanému v súvislosti s predmetným konaním trovy konania vznikli. O trovách pribratých účastníkov súdneho konania, ako i označeného účastníka Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. rozhodol správny súd tak, že im nepriznal náhradu trov konania podľa § 169 SSP, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre priznanie náhrady trov pre týchto ďalších účastníkov. V predmetnej veci krajský súd nezistil ani dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by bolo možné pribratým účastníkom konania priznať právo na náhradu ďalších trov konania.

II.

21. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

22. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), a tiež, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

23. V podanej kasačnej sťažnosti namietal, že správny súd nesprávne právne posúdil žalobnú legitímáciu v zmysle § 178 ods. 3 SSP, nakoľko žalobca odvodzuje svoju žalobnú legitímáciu aj z ustanovenia § 178 ods. 1 SSP, keďže bol preskúmaným rozhodnutím žalovaného ukrátený na svojich právach z dôvodu, že je vlastníkom priamo susediacich pozemkov.

24. Zdôraznil, že stavba, ktorej povolenie zmeny je predmetom preskúmaného rozhodnutia, je súčasťou stavby „Príprava strategického parku Nitra“, a teda sa jedná o súbor stavieb. V spojitosti s uvedeným namietal, že stavebník nedoložil žiadny zastavovací plán celého súboru stavieb, čo je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z.

25. Ďalej namietal, že aplikácia právneho režimu podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona je možná len v prípade povoľovania stavieb tvoriacich významnú investíciu v podobe výstavby strategického parku ako takého, ale nie v prípade povoľovania stavieb tvoriacich jednotlivé ďalšie významné investície, na základe samostatného osobitného osvedčenia o významnej investícii alebo investícii, ktoré sa budú realizovať v rámci strategického parku.

26. Tvrdil, že stavebné povolenie bolo vydané nezákonne, pretože stavby je možné umiestňovať do územia v zmysle § 32 ods. 1 stavebného zákona len na základe územného rozhodnutia. Keďže stavby nie sú v súlade s územným plánom mesta Nitra, tak sa malo uskutočniť územné konanie.

27. Žalobca uviedol, že už v žalobe poukazoval na znenie § 18 ods. 2 písm. b/ zákona č. 24/2006 Z. z., v zmysle ktorého je v prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov daná zo zákona povinnosť viesť zisťovacie konanie, a to bez akýchkoľvek ďalších determinantov. Následne je nutné prihliadnuť na § 38 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z. z., podľa ktorého povoľujúci orgán nesmie vydať rozhodnutie bez vydaného záverečného stanoviska, alebo bez rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, ak ide o navrhovanú činnosť, ktorá podlieha rozhodovaniu podľa tohto zákona.

28. Taktiež mal za to, že predmetná investícia „Automotive Nitra Project“ mala byť posudzovaná z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z., v rámci ktorej sa má realizovať aj stavba, ktorá je predmetom povoľovacieho konania.

29. Zotrval na argumentácii uplatnenej v správnej žalobe, podľa ktorej mali správne orgány prerušiť konanie podľa § 29 ods. 1 správneho poriadku.

30. Namietal tiež porušenie práva žalobcu, vyplývajúceho z § 33 ods. 2 správneho poriadku, keďže tomuto nebolo umožnené vyjadriť sa ku všetkým podkladom rozhodnutia v úradnom spise a navrhnovať prípadné doplnenie podkladov rozhodnutia.

31. Pochybenie videl aj v tom, že správny súd sa vôbec nezaoberal žalobnými námietkami týkajúcimi sa toho, že žalovaný sa nezaoberal riešením dopravného napojenia, resp. vyústenia dopravy na cestu I/64.

32. Zotrval na svojej argumentácii uvedenej v správnej žalobe týkajúcej sa toho, že v oznámení o začatí stavebného konania absentuje údaj o tom, či prebehlo vo vzťahu k povoľovanej stavbe konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z., a že nie je zrejmé, či oznámenie bolo doručované verejnou vyhláškou, aby sa o ňom mohli dozvedieť aj účastníci z procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie.

33. Rovnako tak namietal, že správny súd sa nezaoberal žalobným bodom týkajúcim sa nesprávneho určenia okruhu účastníkov stavebného konania.

34. Napokon správny súd vyčítal, že sa nevysporiadal s potrebou aplikácie Aarhuského dohovoru porušeného žalovaným tým, že sa relevantne nezaoberal podaniami a opravnými prostriedkami žalobcu.

35. Pre vyššie uvedené dôvody žalobca navrhol zrušiť napadnutý rozsudok krajského súdu alebo ho zmeniť tak, že zruší preskúmané rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 2 SSP.

III.

36. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním zo dňa 12. apríla 2022. V predloženom vyjadrení sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu vysloveným v napadnutom rozsudku, v ktorom zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca v čase vydania stavebného povolenia, ako aj rozhodnutia žalovaného nemal postavenie účastníka stavebného konania, nakoľko nebol vlastníkom pozemku parc. č. XXXX v k.ú. L.. Taktiež uviedol, že s námietkami žalobcu, uvedenými v žalobe a opakujúcimi sa v kasačnej sťažnosti sa krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadal. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

37. Účastník konania Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním zo dňa 04. apríla 2022, v ktorom uviedol, že preskúmané administratívne rozhodnutia sú správne, zákonné a vydané v súlade so všeobecnými záväznými predpismi, teda v konaní nedošlo k pochybeniam, ktoré by zakladali dôvody na ich zmenu alebo zrušenie. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

IV.

38. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1, 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

39. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu žalovaného kasačný súd zistil, že Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky (v danej veci ako príslušný stavebný úrad v zmysle § 117b stavebného zákona) na základe žiadosti stavebníka o stavebné povolenie spoločnosti Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o. so sídlom Horné lúky 4540/1, Nitra v zastúpení spoločnosťou IDO HUTNÝ PROJEKT, a.s. so sídlom Lakeside Park 01, Tomášikova 64, Bratislava, vydal podľa § 66 stavebného zákona stavebné povolenie č. OU-NR-OVBP2-2017/022700-010 dňa 17. júla 2017 pre stavbu „Automotive Nitra project - E1 Budovy“ v rozsahu stavebných objektov:

SO 501 Brána 1 Juho - Západná (GA 1),
SO 502 Brána 2 Juho - Východná (GA 2),
SO 503 Brána 3 Západná (GA 3),

SO 505 Pošta (POF)

SO 511 Výstupná kontrola expedície (LOB),

SO 513 Skladovanie odpadov (WAC),

SO 515 Zariadenie ochrany objektov (BPR),

na pozemkoch v k.ú. L. parc. č. XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX Q. XXXX/X a v k.ú. V. parc. č. XXX/XXX Q. XXX/XXX, ku ktorým má stavebník iné právo podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona na základe zmluvy o budúcich zmluvách a dodatku k budúcim zmluvám uzatvoreným medzi spoločnosťou MH Invest, s.r.o. a spoločnosťou Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o.

40. V rozhodnutí uviedol, že stavba sa povoľuje s miestom stavby strategický park Nitra, v katastrálnom území L. a V.. Dané objekty predmetnej stavby sa majú realizovať za účelom výstavby nového automobilového výrobného podniku v Nitre (v rámci strategického parku v Nitre), na ktorú bolo dňa 14. januára 2016 Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky vydané osvedčenie o významnej investícii pod č. 13489/2019-1000-02437 podľa § 3 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z. z. Po preskúmaní podkladov pre napadnuté rozhodnutie v stavebnom konaní okresný úrad skonštatoval, že predmetná stavba je umiestnená v súlade s platnou územnoplánovacou dokumentáciou mesta Nitra, v katastrálnom území ktorej sa majú objekty predmetnej stavby realizovať. Uvedený zámer posúdilo i Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky ako príslušný orgán v konaní podľa zákona č. 24/2006 Z. z. a vydalo rozhodnutie (záverečné stanovisko) č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04. novembra 2016 (právoplatné 18. januára 2017) na navrhovanú činnosť „Automotive Nitra Project - Fáza 2“. Minister životného prostredia Slovenskej republiky vydal dňa 13. januára 2017 rozhodnutie podľa § 61 ods. 1 a 2 správneho poriadku, ktorým zamietol podaný rozklad proti rozhodnutiu (záverečnému stanovisku) č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04. novembra 2016 a toto potvrdil.

41. V záverečnom stanovisku sa uvádza, že Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky súhlasí s realizáciou navrhovanej činnosti z dôvodu, že všetky predpokladané vplyvy na životné prostredie a zdravie obyvateľstva, ktoré bolo možné identifikovať v priebehu procesu posudzovania vplyvov, je pri dôslednom uplatňovaní opatrení a podmienok stanovených v časti VI.3 a VI.4 tohto záverečného stanoviska možné zmierniť, kompenzovať, prípadne až eliminovať. Doručené písomné stanoviská, napriek mnohým vzneseným výhradám, nepreukázali také skutočnosti, ktoré by znamenali spoločensky neprijateľné riziko poškodenia alebo ohrozenia životného prostredia, vrátane zdravia, prípadne by znemožňovali realizáciu navrhovanej činnosti z titulu jej nesúlady s platnou legislatívou Slovenskej republiky a Európskej únie.

42. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu žalobcu, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení splnenia podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ako aj žalobcom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

43. Najvyšší správny súd nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší správny súd v celom rozsahu stotožňuje, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

44. Najvyšší správny súd zastáva názor, že žalobca v kasačnej sťažnosti namietal v zásade tie isté skutočnosti, ktoré tvorili argumentačné jadro podanej správnej žaloby, a s ktorými sa krajský súd náležitým spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku.

45. Námietku týkajúcu sa aktívnej žalobnej legitímácie žalobcu vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú. Tak ako krajský súd, ani kasačný súd nemá z tvrdení žalobcu nijako preukázané, že by bol ako fyzická osoba dotknutý stavebným povolením na svojich právach a právom chránených záujmoch tak, ako to predpokladá § 178 ods. 1 SSP. Iné závery nevyplývajú ani z predloženého administratívneho spisu, či už z obsahu správnej žaloby alebo kasačnej sťažnosti. V nej žalobca iba stroho konštatuje, že sa cíti byť účastníkom konania odvodzujúc svoje postavenie údajným vlastníctvom priamo susediacich pozemkov. Takéto tvrdenia bez ďalšieho nemohli zvrátiť závery krajského súdu, ktorý vyčerpávajúco odôvodnil postavenie žalobcu vyplývajúce zo zákona č. 24/2006 Z. z., ktoré považuje kasačný súd za vecne správne a nevidí dôvod, aby sa od neho odchyľil a posúdil ho v zmysle žalobcom prezentovaných záverov.

46. Kasačný súd len okrajovo dodáva, že si je vedomý predchádzajúcej rozhodovacej praxe, kedy správne súdy výnimočne priznávali aktívnu žalobnú legitímáciu aj účastníkom administratívneho konania, ktorí neboli vydaním rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy ukrátení na svojich subjektívnych právach (napríklad v súvislosti s rozhodnutiami o zastavení konania z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom), no išlo o špecifické prípady týkajúce sa výlučne priestupkových konaní, čo nie je predmetný prípad a takýto prístup k aplikácii § 178 ods. 1 SSP teda neprichádza do úvahy.

47. Vo vzťahu k obsahu ostatných vznesených námietok najvyšší správny súd dodáva, že námietky žalobcu nesmerovali priamo proti rozhodnutiu žalovaného o povolení na výstavbu priemyselných stavieb a podporných objektov, ale sa týkali iných rozhodnutí orgánov verejnej správy.

48. Podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo územného plánu zóny.

49. K žalobcom namietanej nesprávnej aplikácii ustanovenia § 32 ods. 2 stavebného zákona kasačný súd uvádza, že nie je relevantná vo vzťahu k vydanému stavebnému povoleniu. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia stavebného zákona, územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo územného plánu zóny. Územné rozhodnutie sa nevyžaduje, a to na základe zákona č. 254/2015 Z. z. z 30. septembra 2015, ktorým bolo do stavebného zákona zavedené ustanovenie § 35 ods. 2. Na výstavbu automobilového výrobného podniku v rámci strategického parku v Nitre bolo vydané Osvedčenie o významnej investícii č. 13489/2016-1000-02437 zo dňa 14. januára 2016 podľa § 3 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z. z. V uvedenej právnej veci je zrejmé, že stavba, ktorá sa realizuje v rámci stavebného povolenia v k.ú. L. a V., je umiestnená v súlade s platnou územnoplánovacou dokumentáciou mesta Nitra, v ktorej je riešené funkčné využívanie územia. Ohraničenie plochy strategického parku vyplýva z citovaného osvedčenia o významnej investícii a priestorové usporiadanie strategického parku zo zastavovacieho plánu, ktorý bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu. Vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie územia.

50. Krajský súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že v predmetnej veci je nepochybné, že stavebné povolenie sa týkalo stavby „Automotive Nitra - Project - E1 Budovy“ v rozsahu stavebných objektov, teda výstavby, ktorá sa realizuje za účelom výstavby nového automobilového výrobného podniku (v rámci strategického parku v Nitre). Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky vydalo dňa 22.

júla 2015 osvedčenie pre stavbu „vybudovanie strategického parku“, ktorej cieľom je zabezpečiť prípravu územia v súlade s § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z. z., s tým, že výstavbu bude zabezpečovať, spoločnosť MH Invest, s.r.o., ktorá o vydanie osvedčenia požiadala. Následne po vydaní osvedčenia bolo vydané osvedčenie Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky o významnej investícii č. 13489/2016-1000-02436 dňa 14. januára 2016 pre stavbu „výstavba nového automobilového výrobného podniku v Nitre“ v rámci strategického parku v Nitre s tým, že stavbu bude realizovať Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o. a táto stavba je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme podľa § 1 ods. 2 vyššie citovaného zákona.

51. Kasačný súd k námietke, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z. uvádza, že predmetná stavba bola posúdená Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, na základe ktorého bolo vydané rozhodnutie (záverečné stanovisko) Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie pod č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04. novembra 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18. januára 2017, v ktorom ministerstvo uviedlo, že účelom navrhovanej činnosti je vybudovanie výrobného závodu zameraného na výrobu a montáž automobilov Jaguar a Land Rover v lokalite strategického parku Nitra s tým, že súčasťou navrhovanej činnosti sú aj súvisiace činnosti externej infraštruktúry, ktorú bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o.

52. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na to, že v rámci stavebného konania bolo okresným úradom zabezpečené aj stanovisko Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie vydané pod č. 44592/2017 dňa 04. októbra 2017, v ktorom sa uvádza, že povoloňované objekty predmetnej stavby sú z koncepčného hľadiska v súlade so zákonom č. 24/2006 Z. z. a rozhodnutiami vydanými Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky a ich relevantnými podmienkami. Pri rozhodovaní bol teda okresný úrad viazaný rozhodnutiami (záverečnými stanoviskami) vydanými Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky, odborom posudzovania vplyvov na životné prostredie na navrhovanú činnosť „Automotive Nitra Project - Fáza 2“ číslo 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04. novembra 2016 v spojení s rozhodnutím ministra životného prostredia Slovenskej republiky zo dňa 13. januára 2017 číslo 2930/2017-9.2 (1/2017-rozkl.) a bol povinný vychádzať zo záverov v nich obsiahnutých. Okresný úrad bol taktiež viazaný aj záväzným stanoviskom Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky vydaným pod č. 44592/2017 dňa 04. októbra 2017, z ktorého vyplýva, že riešené objekty predmetnej stavby sú z koncepčného hľadiska v súlade so zákonom č. 24/2006 Z. z. a v súlade s rozhodnutiami vydanými Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky podľa tohto zákona, ako aj ich podmienkami.

53. Vo vzťahu ku kasačnej námietke ohľadne toho, že sa krajský súd nevysporiadal s namietaným porušením § 33 ods. 2 správneho poriadku zo strany správneho orgánu, kasačný súd vychádzajúc z konštantnej judikatúry, či už Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. II. ÚS 675/2014-40), ako i Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. García Ruiz c. Španielsku zo dňa 21.01.1999, Kraska c. Švajčiarsko zo dňa 29.04.1993, séria A, č. 254-B, s. 49), konštatuje, že sa nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Kasačný súd mal preukázané, že krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia náležite vysporiadal s podstatnými námietkami žalobcu uvedenými v jeho žalobe, kde ich jasným spôsobom vyhodnotil a následne uviedol, na základe akej právnej úvahy, podloženej ustanoveniami právnych predpisov, dospel k záveru o zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu teda spĺňa zákonné náležitosti ustanovené v § 139 ods. 2 SSP.

54. Žalobca v žalobe namietal porušenie § 33 ods. 2 správneho poriadku tým, že mu nebolo umožnené sa pred vydaním rozhodnutia vyjadriť. Túto námietku nepovažoval správny súd za zásadnú, avšak pre úplnosť kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v stavebnom konaní je uplatňovanie zásady súčinnosti účastníkov konania so správnym orgánom determinované koncentračnou zásadou vyjadrenou v § 61 ods. 1 stavebného zákona, z ktorej je zrejmé, že po termíne určenom stavebným

úradom sa na pripomienky a námietky účastníkov konania neprihliada a stanoviská dotknutých orgánov, ktoré sa nevyjadřili, sa považujú za kladné; stavebný úrad však musí zainteresované subjekty na túto skutočnosť písomne upozorniť a jednoznačne určiť lehotu na uplatnenie ich pripomienok a námietok. V prejednávanej veci je zrejmé, že Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia listom zo dňa 01. júna 2017 oznámil začatie stavebného konania. Nakoľko stavebnému úradu boli dobre známe pomery staveniska a žiadosť poskytovala dostatočný podklad pre posúdenie stavby v súlade s § 61 ods. 2 stavebného zákona, upustil od ústneho pojednávania a miestneho zisťovania. V oznámení začatia konania určil lehotu, do ktorej môžu účastníci konania uplatniť svoje námietky a pripomienky a zároveň ich upozornil, že na neskoršie podané námietky nebude prihliadať. Žalobcovi bolo toto oznámenie preukázateľne doručené dňa 13. júna 2017, pričom v lehote určenej správnym orgánom do podkladov rozhodnutia aj nahliadol a predložil písomné pripomienky, s ktorými sa prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí zaoberal. Z obsahu administratívneho spisu teda vyplynulo, že všetci účastníci konania, ako aj žalobca mali v konaní právo nahliadať do spisového materiálu a robiť si z neho výpisy. S ohľadom na uvedené kasačný súd konštatuje, že zo strany správneho orgánu nedošlo k porušeniu § 33 ods. 2 správneho poriadku.

55. Najvyšší správny súd dospel k záveru, že dôvody, ktorými žalobca v kasačnej sťažnosti spochybňoval predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v správnom konaní i v žalobe, a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní o povolení na výstavbu priemyselných stavieb a podporných objektov, a to i s poukazom na § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia vydané v iných konaniach je možné preskúmať správnym súdom. Uvedenému zodpovedá i poučenie o opravných prostriedkoch a preskúmateľnosti správnym súdom v závere písomného vyhotovenia rozhodnutia. Správny súd preto nemal v tomto konaní právomoc zaoberať sa prieskumom tohto rozhodnutia v spojení s napadnutým rozhodnutím v zmysle § 27 ods. 1 SSP.

56. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami žalobcu sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší správny súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

57. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v konaní nepriznal a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva. Ďalšiemu účastníkovi konania a pribratým účastníkom konania kasačný súd neuložil žiadnu povinnosť, a preto im rovnako nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1, § 169 a § 175 ods. 1 SSP).

58. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

